

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/181/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719202951
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719202951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej osoby oprávnenej z výživného: C. A., C.. XX.XX.XXXX, S. M., T. XXXX/X, proti povinnému z platenia výživného: Y. A., C.. XX.XX.XXXX, S. O. O. A., O. X, zast.: JUDr. Emília Šimkuláková, advokátka so sídlom Starosaská 6, Spišská Nová Ves, o návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P/186/2019-110 zo dňa 11.08.2020 v spojení s opravným uznesením rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P/186/2019-114 zo dňa 09.09.2020 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 15P/186/2019-114 zo dňa 09.09.2020.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zvýšenie výživného zo strany osoby povinnej z výživného (otca) voči navrhovateľke, ktorá v priebehu konania dovŕšila plnoletosť.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Mení sa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 7P/145/2012-36 zo dňa 09.07.20212 pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na v tom čase mal. C. A. tak, že toto výživné sa zvyšuje zo strany žalovaného Y. A. vo vzťahu k žalobkyni C. A. zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne počnúc dňom 01.09.2019, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám žalobkyne.

II. Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2019 do 31.07.2020 v sume 550,- eur je žalovaný povinný uhradiť v 30-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh žalobkyne zamieta.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Dňa 09.09.2020 vydal súd prvej inštancie opravné uznesenie, ktorým rozhodol tak, že cit.:

„Rozsudok Okresného súdu v Poprade sp. zn. 15P/186/2019 v bode II. sa opravuje nasledovne:

Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2019 do 31.07.2020 v sume 560,- eur je odporca povinný uhradiť v 30-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.“

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 62 ods. 2, 4, 5; 75 ods. 1; 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

5. Súd mal preukázať, že na strane navrhovateľky došlo k výraznej zmene pomerov, navrhovateľka ukončila strednú školu, pokračuje v štúdiu na vysokej škole, zmenil sa charakter potrieb. Osoba povinná z výživného dosahuje v súčasnosti príjem okolo 700,- eur mesačne, na jeho strane došlo k čiastočnému zvýšeniu príjmu, jeho partnerka je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná na úrade práce bez možnosti poberania dávok v hmotnej núdzi, naposledy pracovala v D. ako opatrovateľka. Je vlastníkom trojizbového bytu, v ktorom v súčasnosti žije, pribudla mu vyživovacia povinnosť k synovi, ktorý má X rokov. Súd zvýšil výživné zo strany osoby povinnej z výživného voči navrhovateľke na sumu 150,- eur mesačne a to od 01.09.2019, t. j. od doby, kedy navrhovateľka nastúpila do Š. ročníka V. a navyše na strane osoby povinnej z výživného odpadla vyživovacia povinnosť k staršej dcére. Súd prijal záver, že takto stanovené výživné v súčasnosti zodpovedá možnostiam a schopnostiam na strane osoby povinnej z výživného, nakoľko nie je možné vzhľadom k jeho príjmu a starostlivosti o ďalšie dieťa, aby hradil výživné v sume 250,- eur mesačne, v prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky zamietol. Zaostalé výživné od 01.09.2019 do 31.07.2020 predstavuje sumu 560,- eur (september 2019 zaostalé výživné 60,- eur a za mesiace október 2019 až júl 2020 mesačne 50,- eur, t. j. spolu 560,- eur), ktorú súd povolil splácať v 30-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

7. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 09.09.2020 napadnutý rozsudok v bode II. sa opravil nasledovne: „Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2019 do 31.07.2020 v sume 560,- eur je odporca povinný uhradiť v 30-eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.“ Rozhodnutie o opravnom uznesení súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa ust. § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a konštatoval, že na pojednávaní dňa 11.08.2020 bol vyhlásený rozsudok, kde vo výroku II. predmetného rozsudku bola uvedená suma zaostalého výživného 550,- eur. Predmetná suma však predstavuje 560,- eur, preto súd v zmysle uvedenej zákonnej úpravy opravil chyby v počítaní.

III. Obsah odvolania osoby povinnej z výživného a vyjadrenie k odvolaniu

8. Proti tomuto rozsudku v spojení s opravným uznesením podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec navrhovateľky - osoba povinná z výživného. Navrhoval, aby ho súd zaviazal na platenie výživného vo výške 100,- eur mesačne. V odvolaní vecne argumentoval tým, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia a na základe toho rozhodol nesprávne. Zmenu pomerov v súvislosti s A. štúdiom u navrhovateľky nepoprel, avšak náklady, ktoré dokladovala súdu, nepovažuje za nevyhnutne potrebné náklady, napr. autoškola v sume 700,- eur, notebook v hodnote 800,- eur a pod. Namietal, že jeho príjem je okolo 700 až 800 eur mesačne, pričom len základné výdaje na bývanie, dopravu do práce, telefón, škôlka pre syna (teraz už škola), výživné pre navrhovateľku a nevyhnutné poisťky (životná otec, úrazová syn, PZP) predstavujú sumu 467,50 eur mesačne. Na ostatné živobytie pre tri osoby ostáva cca 232,50 - 350,- eur. Z tejto sumy hradí mesačne výdaje na stravu, ošatenie, hygienické potreby, čistiace prostriedky pre domácnosť. Ďalej namietal, že súd nevzal do úvahy zmenu pomerov na jeho strane, t.j. narodenie syna v roku XXXX. Zdôraznil, že z dôvodu narodenia syna nežiadal zníženie výživného, pričom syn nastúpil do X. ročníka ZŠ, s čím sú spojené značné náklady. Vyšší príjem, ktorý dosahuje v súčasnosti s ohľadom na rast cien, nie je významný. Skutočnosť, že od septembra 2019 neplatí výživné na staršiu dcéru, nepoprel, avšak sám dobrovoľne zvýšil výživné pre navrhovateľku zo sumy 90,- eur na sumu 100,- eur. Matka navrhovateľky dosahuje v súčasnosti vyšší príjem oproti jej príjmu

v čase poslednej úpravy výživného, aj jej zanikla vyživovacia povinnosť k staršej dcére a nepribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. Matka navrhovateľky, ani navrhovateľka výdaje s ním nekonzultujú. Životná úroveň osoby povinnej z výživného je podstatne nižšia ako životná úroveň matky, preto mal súd rozhodnúť v zmysle zásady uvedenej v § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Navrhovateľka sa rozhodla, že chce študovať, ota sa nepýtala a objektívne nie je v jeho možnostiach financovať jej štúdium. Už roky pracuje u toho istého zamestnávateľa na robotníckej pozícii, teda nie je žiadny nezodpovedný absentér a ani nepodniká. Má XX rokov, a teda aj zo zdravotných a fyzických dôvodov ďalší pracovný úväzok neprichádza do úvahy.

9. Navrhovateľka žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že otec sa nikdy nepodieľal na žiadnych jej ďalších výdavkoch nad rámec určeného výživného a dával jej najavo, že nemá záujem o jej predstavách o budúcnosti. Jeho partnerka je nezamestnaná od roku 2010, čo nemôže byť na ujmu navrhovateľky, ktorá sa už od základnej školy snažila dostať na štúdium B..

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez väznanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej z výživného nie je dôvodné.

11. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky plnoletého dieťaťa na zvýšenie výživného zo strany osoby povinnej z výživného (otca) zo sumy 90 Eur na sumu 250,- Eur. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody osoby povinnej z výživného predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne počnúc dňom 01.09.2019 a v nadväznosti správne určil dlh na zročnom výživnom za rozhodné obdobie, keď odvolacie námietky osoby povinnej z výživného smerovali proti výške výživného určeného súdom prvej inštancie a výroku o dlžnom výživnom s poukazom na jeho príjem a výdavky, ktoré mu neumožňujú platiť vyššie výživné. Zároveň predložil rodný list mal. B. A., C.. XX.XX.XXXX z nového vzťahu povinného s B. I., C.. XX.XX.XXXX.

12. Súd prvej inštancie správne porovnal pomery v čase poslednej úpravy výživného, ktorá bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 7P/145/2012-36 zo dňa 09.07.2012 a vyhodnotil existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 121 CMP a to z hľadiska zmeny pomerov na strane rodiča povinného platiť výživné. O výške výživného rozhodoval podľa ust. § 62, § 75 Zákona o rodine. Navrhovateľka síce dovŕšila plnoletosť, avšak študuje na vysokej škole mimo miesta svojho bydliska a pripravuje sa na svoje budúce povolanie, v čase pôvodného rozhodovania bola žiačkou X. ročníka H. školy, od poslednej úpravy ubehlo viac ako 9 rokov. V súčasnosti má navrhovateľka zhoršený zdravotný stav, navštevuje dermatologickú, endokrinologickú a ortopedickú ambulanciu v Ž.Y., nosí okuliare alebo kontaktné šošovky, čaká ju plastická operácia jazvy. V priebehu konania dosiahla plnoletosť. Počas konania navštevovala Š. ročníka gymnázia, pripravovala sa na prijímacie konanie na vysokú školu (výdavky za poplatky predstavovali: prihlášky 240,- eur, odborná príprava 370,- eur, zakúpenie modelových otázok 100,- eur, notebook v hodnote 800,- eur). Absolvovala autoškolu, za ktorú jej matka uhradila 700,- eur, ďalej matka uhradila poplatky za stužkovú slávnosť. Nepochybne teda došlo k nárastu jej výdavkov na cestovné, ubytovanie, stravu a s tým spojené výdavky so štúdiom na vysokej škole, na ktorých sa osoba povinná z výživného nepodieľala. Skutkové závery ohľadne príjmov osoby povinnej z výživného a z toho vyplývajúcich možností a schopností platiť výživné na navrhovateľku obstoja, čo znamená, že správne súd prvej inštancie stanovil výšku výživného zo strany osoby povinnej z výživného. Vyhodnotil všetky zákonné kritériá rozhodné pre stanovenie správneho rozsahu výživného z jeho strany. Zhrnúc tieto zistenia tak možno urobiť záver, že v čase pôvodného rozhodovania bola osoba povinná z výživného zaviazaná prispievať na výživu navrhovateľa sumou 90 Eur mesačne, mal. C. bola žiačkou Š.Y. ročníka ZŠ,

matka pracovala ako administratívna pracovníčka vo A. X..O.. I.Y. s čistým príjmom okolo 680,- eur a povinný bol zamestnaný v spoločnosti A. B.Á. X..O.., jeho čistý mesačný príjem bol 560,- eur. Matka navrhovateľky je naďalej zamestnaná vo A. X..O.. I. s priemerným mesačným zárobkom od 900,- do 1 200,- eur. Otec navrhovateľky je zamestnaný v spoločnosti A. B. X..O.., kde podľa opisu mzdového listu dosahuje príjem okolo 700,- eur mesačne, odpadla mu vyživovacia povinnosť k staršej dcére v sume 110,- eur mesačne, ktorú naposledy uhradil v septembri 2019. Od októbra 2019 dobrovoľne zvýšil výživné na dcéru C., ktoré v súčasnosti hradí vo výške 100,- eur mesačne. Zároveň mu pribudla vyživovacia povinnosť k dieťaťu, ktoré je v súčasnosti vo veku Š. rokov a ktoré S. C. ZŠ.

13. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie odvolací súd dopĺňa:

14. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

15. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

16. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 zákona o rodine. CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“).

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov.

18. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku.

19. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

20. Výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Výživné pre dieťa má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov, a o toto právo nemôže byť ukracované.

21. Súd prvej inštancie správne zistil oprávnené potreby oprávnenej. V predmetnom konaní vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie správne preukázať, že výdaje oprávnenej sú primerané jej veku, nie sú nadštandardné s poukazom na jej štúdium na vysokej škole v súvislosti s prípravou na jej budúce povolanie. Na jej strane došlo k nárastu výdavkov v porovnaní s dobou, kedy naposledy bolo výživné určené.

22. V každom rozhodovaní o zmene pomere je však povinný súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov. Treba odlišovať objektívnu okolnosť vývoja životných nákladov zasahujúcu tak do oprávneného, ako aj povinného, ktorá je vyjadrená príslušnými štatistickými ukazovateľmi, nárast cien, nárast životných nákladov od subjektívneho zvýšenia životných nákladov z určitých dôvodov, ktoré samé o sebe môže byť relevantnou zmenou pomerov. Valorizačná klauzula je viazaná na potrebu súdneho konania, inak sa vo výške výživného neprejaví.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd má za to, že na strane osoby oprávnenej z platenia výživného nastal objektívny nárast životných nákladov, na ktorý je potrebné pri zmene pomerov prihliadať v zmysle ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Tzv. valorizačná klauzula obsiahnutá v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejmá napr. z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama o sebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. Výživné 90 Eur spred 9-tich rokov pokrylo potreby oprávnenej do výšky základnej miery nevyhnutných potrieb v tom čase maloletej navrhovateľky spolu s podielom matky na výživnom. Je teda nevyhnutné prijať záver, že počas doby 9 rokov nastal objektívny nárast životných nákladov. Tento možno zdôvodniť mierou inflácie, nárastom životného zákonného minima či minimálnej mzdy.

24. Osoba povinná z výživného v odvolaní namieta, že súd nezohľadnil vyšší príjem matky navrhovateľky, a teda to, že aj ona má voči nej vyživovaciu povinnosť. Pri určení rozsahu súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na základe súdneho rozhodnutia bola navrhovateľka v čase do dovŕšenia plnoletosti zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá jej zabezpečovala osobnú starostlivosť, ktorá aj takýmto spôsobom plnila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Matka navrhovateľky sa aj v súčasnosti podieľa na financovaní nákladov spojených so štúdiom navrhovateľky na vysokej škole a svoju vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne.

25. K námietke osoby povinnej z výživného a k rozsahu stanoveného výživného vo vzťahu k zložke spotrebnej odvolací súd zdôrazňuje, že pre stanovenie výšky spotrebnej zložky sú rozhodujúce aktuálne potreby navrhovateľky ako jeden z limitujúcich faktorov. Tu síce platí, že povinný rodič môže byť zaviazaný k uspokojeniu potrieb dieťaťa iba v takej miere, v akej to umožňujú jeho pomery, nemožno však naproti tomu uzavrieť, že by tieto potreby mali byť neobmedzené a kritérium pre stanovenie hornej hranice spotrebnej zložky predstavujú iba príjmy, možnosti a schopnosti rodiča. Pre potreby určenia výšky spotrebnej zložky výživného je treba zohľadniť iba odôvodnené potreby, teda také, ktoré slúžia k zabezpečeniu dieťaťa po stránke materiálnej, takže je tam najmä strava, bývanie, oblečenie, zdravotná a sociálna starostlivosť, štúdium, záujmová činnosť a to v kvalite zodpovedajúcej životnej úrovni jeho rodičov.

26. V nadväznosti na rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd pripomína, že posledná úprava výživného bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 7P/145/2012-36 zo dňa 09.07.2012. Od poslednej úpravy teda uplynulo takmer 9 rokov. V tom čase bola C. maloletá a žiačkou X. ročníka H. školy. V súčasnosti je študentkou A. školy mimo miesta svojho bydliska. Z uvedeného odvolací súd usudzuje objektívny nárast životných nákladov spojených s jej dospievaním a nástupom na A. školu, ktorý sám o sebe je dôvodom zvýšenia výživného. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že na strane účastníkov konania došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, čomu v konečnom dôsledku zodpovedá aj výroková časť napadnutého rozhodnutia. Podaným odvolaním povinný prejavil subjektívnu nespokojnosť s výškou zvýšeného výživného, ktoré nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam. Povinný deklaroval mesačné výdavky v celkovej sume 467,50 eur mesačne.

27. Posúdenie konkrétnej výšky výživného sa však odvíja od ďalšej premennej, explicitne uvedenej v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a teda možností, schopností a príjmových pomerov osoby povinnej z výživného. Ten namieta, že zo svojho príjmu nie je schopný platiť vyššie výživné a tiež namieta, že na jeho strane pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na mal. syna B., narodeného zo vzťahu k terajšou partnerkou B. I.. Zo spisu vyplýva, že priemerný čistý mesačný príjem osoby povinnej z výživného je cca 700,- eur. Otec navrhovateľky síce namietal vznik novej vyživovacej povinnosti, avšak nepoukázal na skutočnosť, že mu v septembri 2019 odpadla vyživovacia povinnosť k sestre navrhovateľky, ktorú plnil vo výške 110,- eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolacie námietky otca, že stanovené výživné nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam neobstoja. Stanovené výživné s prihliadnutím na výrazný podiel matky navrhovateľky na jej výžive, na majetkové pomery osoby povinnej z výživného, skutočnosť, že mu ubudla vyživovacia povinnosť k dieťaťu, ako aj na to, že nad rámec bežného výživného navrhovateľke v rozhodnom období ničím neprispel, a celkovú životnú úroveň osoby povinnej z výživného pri komparácii oprávnených výdajov navrhovateľky považuje odvolací súd za

primerané aj keď celkom nezohľadňujúce reálne potreby navrhovateľky, zohľadňujúc pritom zákonnú prioritu platenia výživného pred ostatnými výdavkami povinného rodiča. Rozsah takto stanoveného výživného, ktoré je osoba povinná z výživného povinná platiť je odrazom posúdenia individuálnych skutkových okolností prejednávanej veci.

28. Odvolací podporne zohľadnil aj rozhodovacia prax súdov Českej republiky v otázkach určovania výživného, a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“ (<https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda>), podľa ktorého vekovej kategórii oprávneného dieťaťa 18 a viac rokov zodpovedá 19 - 25 % čistého príjmu povinného rodiča.

29. Zohľadňujúc dve vyživovacie povinnosti osoby povinnej z výživného, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky, ako študentky A. školy v I., odvolací súd zvolil medián percentuálneho rozmedzia a ustálil ho na hodnote 22%. Po vykonanom prepočte z priemerného čistého príjmu osoby povinnej z výživného dospel k záveru o určenej sume výživného vo výške 150,- eur, čo presne zodpovedá napadnutému rozhodnutiu.

30. Ďalšie odvolacie argumenty osoby povinnej z výživného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie porovnal pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného so súčasnými pomermi a v plnom rozsahu sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenom prvoinštančným rozsudkom. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného, určení dlžného výživného a spôsobe jeho zaplatenia, odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, v spojení s opravným uznesením č.k. 15P/186/2019-114 zo dňa 09.09.2020 .

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov konania v zmysle § 55 CMP.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).